

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΠΑΤΡΙΩΝ
ΔΟΞ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Μ. Χατζιδάκι, Ε. Γ. Ζαρίου καὶ Ι. Μ. Δερβιργίου διευθύνοντες.

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ὡς ἓνα τῶν κυριωτάτων σκοπῶν τοῦ ἔργου ἡμῶν θεωροῦντες τὴν κατήχησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὰ ἀληθῆ καὶ πραγματικά αὐτοῦ συμφέροντα, πλειστάκις κατεδείξαμεν τὰς ὠφελείας, ἃς δυνάμεθα ν' ἀρυσθῶμεν ἐν τῷ κεφαλαιῷ τῆς παγκοσμίου ἐκτιμήσεως, παρουσιάζοντες πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὡς τίτλους τὰς ἀρετάς, δι' ὧν ἡ ἐθνικὴ παράδοσις καὶ ὁ ἐθνικὸς βίος ἐφωδίασαν ἡμᾶς. Ὅτι δὲν εἶναι ὀλίγαι καὶ ὅτι εἶναι ἀληθῶς ἐπιζητοίαι ἀρεταὶ αὗται ἀνεγνωρίσθη μυριάκις ὑπὸ τῶν ξένων καὶ ὅταν ἀκόμη οὗτοι δὲν ἦσαν ἀπλῶς ἀδιάφοροι, ἀλλὰ καὶ μετὰ δυσμενεῖας ἐκρίνον τὰ καθ' ἡμᾶς. Ἡ προσπάθειά των νὰ μειώσουν τὰς ἑλληνικὰς ἀρετάς καὶ νὰ ῥίψουν σκιάς ἐπὶ τῆς λάμπειας τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος καὶ βίου ἀπετέλεσε συχνότατα τὴν προφανεστέραν αὐτῶν ἀναγνώρισιν.

Αἱ τελευταῖαι ἐθνικαὶ περιπέτειαι καὶ ἡ ἐπίστεψις αὐτῶν διὰ θαυμαστοῦ θριάμβου, ὀφειλομένου πρῶτιστα οὐχὶ εἰς ὄγκου δύναμιν ἢ ὀλίγων ἐφοδίων πληθύν, ἀλλὰ εἰς πανελλήνιον εἰσφορὰν θυσιῶν καὶ αὐταπαρνήσεων ἐμεγάλυναν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τοῦ ξένου κόσμου τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκτίμησιν καὶ δικαιοῦτα κατέστησαν αὐτοὺς ὑπερηφάνους ἐπὶ τούτῳ.

Τὴν εὐγενῆ ταύτην ὑπερηφάνειαν δύναται νὰ κρατῇ τῶρα καὶ ἐνισχύσῃ ἡ σύγκρισις πρὸς ἄλλους λαοὺς, εὐρισκομένους ἐπίσης εἰς κρίσιμους ἐθνικὰς περιπετείας, ἀλλὰ μὴ ἔχοντας ἐκ παραδόσεων καὶ χαρακτῆρος τὰ ἠθικὰ ἐκεῖνα ἐφόδια, ἅτινα ἀνέδειξαν ἡμᾶς ἰδίᾳ ἐν ταῖς τρικυμίαις.

Ἀπετεινόμεθα συχνότατα εἰς τοὺς μεταβαίνοντας εἰς τὰ ξένα Ἕλληνας καὶ ἡξιοῦμεν ἀπὸ αὐτοὺς νὰ γίνωται διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τοῦ βίου των ἀπόστολοι τῆς ἑλληνικῆς ἀξίας, κήρυκες τῶν ἐθνικῶν ἀρετῶν. Ἐπὶ πρῶτον αὐτοὶ οὗτοι καὶ μάλιστα οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος θαυμασταὶ καὶ διαφημισταὶ τῶν ξενικῶν ἀρετῶν, ἐπὶ πρῶτον ἐπανερχόμενοι τῶρα, νὰ φέρωσιν ἀντὶ ἀποσκευῶν—διότι αἱ πλείους τοῖς ἐκλάπησαν ἐν τῇ βίᾳ ἐπαπόδω—τὰς ἀποκαλυπτικωτέρας ἀποδείξεις τῆς ἑλληνικῆς ἀξίας καὶ ὑπεροχῆς ἐν τῇ συγκρίσει τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς ξένους.

Ἐπρεπε νὰ ἴδουν ἰδίους ὄμμασι τὴν ἔνεκα τοῦ πολέμου ἀναπτυχθεῖσαν ἀλλαχοῦ μισοξενίαν, ἀγριότητα, καὶ ἀναξιοπρέπειαν, τὴν ἔντασιν πάσης ψυχικῆς ταραχῆς, τὴν ἑλλειψιν πάσης κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, τὸν φόβον, τὸν πανικόν, διὰ νὰ ἐνθυμηθῶν καὶ ἐκτιμήσουν τὴν κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν περιπετείας, παλαιότερας καὶ νεωτέρας, εὐγένειαν πρὸς τοὺς ξένους καὶ ἐχθρούς, τὴν συγκράτησιν καὶ ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀπάθειαν καὶ ἀδελφωτὴν καὶ γενναιοῦτητα, αἵτινες πληροῦσι τὸ θησαυροφυλάκιον, περ κατέχει εὐρίσκεται ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ καρδίᾳ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἐνδεκάτη

(Μαθθαίου ιγ' 23—35)

Κείμενον.

Ἦσαν δὲ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιωθὴν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἡ ἀνθρώπου βασιλεῖ. ὃς ἠθέλησε συναῖρει λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσπνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλῆς μυρίων ταλάντων. μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ παραβῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα σοὶ ἀποδώσω. εὐσπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀῤῥῆκεν. αὐτῷ ἐξελθόν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὀφείλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνιγε, λέγων· ἀπόδος μοι εἴτι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἠθέλην. ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδοῖ τὸ ὀφειλόμενον. ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα, τότε προσκοιτῶν ἐσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· δούλε πονεέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀῤῥῆκά σοι, ἐπεὶ ἀρακαλέσας με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὥς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα· καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδοῖ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ Πατὴρ μὲν ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Σημειώσεις.

- 1) Ὁμοιωθὴν—διὰ τῆς παραβολῆς ταύτης ἐγένετο ὁμοία.
- 2) Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν—ἡ ἐκκλησία ἡτε στρατευομένη καὶ θριαμβουλοῦσα.
- 3) Μυρίων ταλάντων. Ἰννοεὶ πολλῶν.
- 4) Ἀπέλυσεν αὐτὸν—κατέστησεν αὐτὸν ἀπὸ δούλου ἐλεύθερον.
- 5) Ἀῤῥῆκεν—ἐχάριται.
- 6) Ἐπνιγε—ἐστενεχώρει ποικιλοτρόπως πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ὀφειλῆς.
- 7) Ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν—οὐχὶ δηλαδὴ, μόνον ἀπὸ τοῦ στόματος ὑμῶν, ἀλλ' ἀπὸ καρδιῶν ὑμῶν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ

Ἐκ τῆς Α'. Κορινθ. Θ, 2—12

Τὸ ἀποστολικὸν ἔργον τῆς διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ ὑπῆρξεν ἔργον κατ' ἐξῆκιν αὐταπαρνήσεως. Δὲν ἐξῆλθον εἰς τὸ κήρυγμα οἱ Ἀπόστολοι πρὸς ἀπόκτησιν ἰδίας τιμῆς ὠφελείας ἢ κέρδους θλικού, δὲν ἐπεζητήσαν δι' αὐτοῦ δόξαν ἀνθρώπινον. Διότι, ἄλλως τε, θεμελιώδης τοῦ χριστιανισμοῦ.

Καὶ βεβαίως τὸ θεόπνευστον κήρυγμά των ἐνεποίει με-
γάλην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς λαοὺς, ἀναμφιβόλως ὅμως ὁ βίος
καὶ τὸ μέγα παράδειγμα αὐτῶν θαυμασίως ἐπέδρων ἐπὶ
τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ἀποστολικὴ Αὐταπάρνησις
προδικαλεῖ θαυμασμόν, αἰχμαλωτίζουσα τὰς ψυχὰς καὶ ὁδη-
γοῦσα αὐτὰς εἰς τὸν χριστιανισμόν. Ἐντεῦθεν ἡ Αὐταπάρ-
νησις κατέστη κατ' ἐξοχὴν Ἀποστολικὴ ἀρετή.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Τὶ ἔχουν τῆς Δούρας τὰ βουνὰ καὶ στέκουν μαγαμένα :
Μῆνα χαλάζι τὰ χτυπᾷ ; μῆνα βάρυς χειμῶνας ;
Κι' οὐδὲ χαλάζι τὰ χτυπᾷ, καὶ οὐδὲ βάρυς χειμῶνας,
Ὁ Κοντογιάννης πολεμᾷ χειμῶνα καλοκαίρι.

ΕΛΘΕΤΩ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΟΥ

Δι' αὐτὸ βλέπομεν σήμεραν τὸ φοικῶδες θέαμα, βασι-
καὶ αὐτοκράτορας καυχωμένους ὅτι εἶναι Χριστιανοὶ καὶ
μάλιστα χριστιανικώτατοι, νὰ ὑψώνουν τὴν σημαίαν
Σταυροῦ, τοῦ τιμιωτάτου τούτου συμβόλου τῆς αὐταπαρ-
σίας καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς πάντας τὸν κόσμον, καὶ ὑπὸ
σημαίαν ταύτην νὰ συναθροίζονται καὶ ρίπτουν ἑκατομ-
νέων ἀνδρῶν, ἐπ' ἴσης Χριστιανῶν λεγομένων, εἰς τὴν
ληλοσφραγίαν καὶ τὸν ἀμοιβαῖον ὄλεθρον. Καὶ τὰ ἀπομυ-
στον πάντων, νὰ παρκακαλοῦν τὸν Θεὸν τοῦτον, τοῦ ὅ-
τι τὴν διδασκαλίαν τοσοῦτο χυδαίως καταπατοῦσι, νὰ
θήσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ἀπαίσιον ἔργον των! Καὶ διατί ἡ
τρόπαιος αὕτη ἀνθρωποσφαγία; μήπως βάρβαρος ἐ-
ξῶθεν ἐπερχόμενος ἀπειλεῖ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τινος
λαῶν τούτων τὴν πολυτίμην ἐλευθερίαν του καὶ μετα-
τὴν ἀσφάλειαν τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας
ὅπως κἀμνους ἀκόμη οἱ Τούρκοι εἰς τοὺς Χριστιανούς;
ζοῦν πλησίον των; ἢ μήπως οἱ λαοὶ οὗτοι δουλε-
ῦναι ὑπὸ τὸν ζυγὸν τυράννου ἀπλήστου, ὧμοῦ καὶ ἀπανθρώ-
του, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς δικαία καὶ εὐλογος ἐπ-
ανάστασις καὶ ἄμυνα κατὰ τοῦ φοβεροῦ τούτου τυράννου; Ἄ-
μόνον κατὰ τὰς δύο περιπτώσεις ταύτας ὁ πόλεμος δ-
ναί νὰ θεωρητῇ ἱερὸς καὶ ἐπομένως ἐπιτετραμμένος
πλάσας τοὺς ἀνθρώπους Θεὸς ἐπλάσεν αὐτοὺς πάντας
ὡς ἐλευθέρους· εἶναι ἄρα παράβασις καὶ καταπάτησις
θείας θελήσεως νὰ ἀξιοῖ τις νὰ κρατῇ ἢ νὰ κἀμῃ ἄλλους
αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ὅστις ἀντιδρᾷ καὶ ἀντιμαχέ-
ται πρὸς τὰς τοιαύτας ἀδίκους καὶ ἀθέτους ἐπιβουλάς κατὰ
ἐλευθερίας τῶν ἀνθρώπων, εἶναι εὐσεβής, διορθῶναι τὸν
να μετὶ τὸ θέλημα τοῦ Πλάστον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἄλλοι
νηροὶ καὶ ἀσεβεῖς ἄνθρωποι κατέστρεψαν ἢ ἀπειλοῦν νὰ
ταστρέφουν. Ἄλλ' ὁ νῦν φοικτὸς πόλεμος δὲν εἶναι το-
ιαύτης οὐδεὶς ἐξῶθεν βάρβαρος ἀπειλεῖ τὴν ἐλευθερίαν καὶ
ἀγαθὰ τῶν λαῶν, ἀλλ' αὐτοὶ καὶ μόνοι αὐτοὶ οἱ κυβερ-
νῶντες τῶν λαῶν τούτων ἕνεκα τῆς πλεονεξίας καὶ ἀπληστίας
τῶν ἔρριψαν τόσα ἑκατομμύρια νέων, τὸ ἄνθος τῶν ἐ-
λευθέρων, εἰς τὸν ὄλεθρον, μετὸν σκοπὸν νὰ ἀρπάσουν τὰς
ἐκείνων, τὰ ἐμπόριον, τὰ ἀγαθὰ τῶν γειτόνων των, ἐπ'
Χριστιανῶν!

Εἶναι δὲ ἄξιον ἰδιαιτέρα, σημειώσῃς καὶ τοῦτο
ἄνθρωποι οὗτοι λέγονται καὶ θεωροῦνται τίμιοι καὶ
οὔτε θὰ κατεδέχοντο ν' ἀφαιρέσουσιν ἐν καιρῷ εἰρήνην
ἄλλου ἀνθρώπου τὸ ἐλάχιστον πρᾶγμα, οὔτε εἰ ἄλλος
ἐπέτρεπον νὰ πράξῃ τοιοῦτόν τι, ἀλλὰ καὶ θὰ τὸν ἐτ-
ρουσαν δεινὰ, σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους τοὺς ὁποίους ἐ-
νομοθετήκει. ὁ ἐτόλμα τοῦτο. Καὶ ἐν τούτοις εὐθὺς

ἠθέλησαν καὶ ἐγύρισαν τὸ φύλλον καὶ ἀντὶ εἰρήνης ἐκήρυξαν καὶ ἐπεχείρησαν πόλεμον, τότε ὅλα ἐπιτρέπονται, καὶ ἀφαιρέσεις περιουσιῶν καὶ φόνοι ἀνδρῶν καὶ ἄρπαγαι ἧ ὥς λέγονται κατακτήσεις ξένων χωρῶν καὶ ὑπαγωγὴ ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων, καὶ αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς ὑπακοήν, εἰς δουλείαν! Ταῦτα πάντα, λέγονται, γίνονται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους (!) τοῦ πολέμου, εἶναι τὸ δίκαιον (!) τοῦ πολέμου, τὸ δίκαιον καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ κατακτητοῦ!

Ἀπέναντι τοιούτων ἀπεισιῶν γνωρῶν καὶ θεωρῶν πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι, ἂν καὶ λεγώμεθα πολιτισμένοι, ἡμερωμένοι ἄνθρωποι, ἂν καὶ καυχώμεθα ὅτι εἴμεθα Χριστιανοί, πραγματικῶς εἴμεθα βάρβαροι, ἐξακολουθοῦμεν νὰ εἴμεθα ἀκοιμη βάρβαροι καὶ ἀνθρωποφάγοι (ἂν δὲν κάμνωμεν τοῦτο διαρκῶς, δὲν σημαίνει τίποτε, δὲν ἡμποροῦμεν τοῦτο πάντοτε), ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς θείας διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος δὲν εἰσέχωρησεν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν ὅτι ἄρα μόνον ἐν τοῖς λόγοις εἴμεθα πολιτισμένοι καὶ Χριστιανοί, ἐν τοῖς ἔργοις δὲ οὐχί. Ἄλλ' ἐπ' ἴσης πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ ὁ ἱερός κληρὸς καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν διαφορῶν λαῶν, οἱ συγγραφεῖς, οἱ ποιηταί, πάντες οἱ δυνάμενοι, καθήκον ἀπαραιτήτων ἔχουσι νὰ σπεύσωσι νὰ διδάξωσι καὶ πείσωσι τοὺς λαοὺς περὶ τῆς πικρᾶς ἀληθείας ταύτης, ἵνα οὕτω μάθῃ ὅχι μόνον νὰ λέγῃ καὶ ἐπαναλαμβάνῃ μηχανικῶς τὰ θεία λόγια ἀληθέως ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ' ἕμα καὶ νὰ πιστεύῃ πάσῃ δυνάμει καὶ ἐκτελῇ αὐτὰ πανταχοῦ καὶ πάντοτε. Διότι τότε καὶ μόνον τότε οἱ μὲν πλεονέκται καὶ ἄρπαγες βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες δὲν θὰ δύνανται πλέον νὰ στέλλουν τοὺς λαοὺς των εἰς τὴν σφαγὴν, ὡς νὰ ἦσαν πρόβατα, οἱ δὲ λαοὶ ἡθικώτεροι, δικαιοῦτεροι, ἀληθεῖς ἄνθρωποι καὶ Χριστιανοὶ γινώσκοντες θὰ δύνανται νὰ ζῶσιν ἐλεύθεροι καὶ ἡσύχοι, ἐπειδὴ τότε θὰ βασιλεύῃ πράγματι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ὅπως ἐπικοσμεῖ καὶ βασιλεύει ἐν τῷ οὐρανῷ.

ΔΙΩΓΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑΙ

Ὅταν τῷ 1453 ἐκυριεύθῃ ἡ Κωνσταντινούπολις, πολλοὶ Ἕλληνες, μὴ ἀνεχόμενοι τὴν τουρκικὴν δουλείαν, ἐγκατέλειψαν τὰς οἰκίας των καὶ μετέβησαν εἰς τὴν χριστιανικὴν Ἰταλίαν. Ἀπὸ τούτους δὲ μερικοὶ γνωρίζομεν ὅτι δὲν ἐτίμων ὀλίγον τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα, ἔπου ὡς διδάσκοντες τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, ὡς ἐκδότες καὶ συγγραφεῖς ὑπὲρ τῆς ξένης, ὡς δυνάμεις, εἰς τὰς ξένας εἰς αὐτοὺς καὶ ξηνοφώνους χάρας τῆς ἰταλικῆς γενομένης.

Καὶ ἦτον ἡ φυγὴ αὐτὴ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἡ πρώτη μετα-
κρίσις τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὴν ἄλυσιν. Καὶ ἐγκατέλειψαν
τότε τὸ πατριον ἔδαφος πολλοὶ Ἕλληνες τῆς Πελοποννή-
σου ἰδίως, Ἕλληνες μάλιστα ἐπίσημοι μαζὺ μὲ τὰς γυναί-
κας, τῶν καὶ τὰ τέκνα τῶν. Μέχρι δὲ σήμερον ἀπόγονοι
τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων ζῶσι κατεσπαρμένοι εἰς τὴν Κἀτω
Ἰταλίαν, ὅπου ἀντήγει ἀκόμη, μολοντὶ σποραδικῶς, ἡ
ἐλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἐλληνικὰ δημώδη ἄσματα.

Ἄλλὰ μετὰ ταῦτα ἔγιναν καὶ ἄλλαι μετοικεσίαι. Διότι
κάθε φοράν ὅπου οἱ Τούρκοι, ἐπεκτείνοντες τὰς κατακτήσεις
τῶν, ἀπέσπων χώρας ἐλληνικὰς ἀπὸ τὰς χεῖρας κυρίως τῶν
Βενετῶν, τῶν κατακτωμένων τούτων οἱ Ἕλληνες ἐφευγον
καὶ παρακολούθουν τοὺς φεύγοντας Βενετούς. Καὶ ἐν γενεῇ
κάθε πόλεμος, διεξαγόμενος εἰς τὰς ἐλληνικὰς χώρας ἐφερε
ταυτοὺς κλονισμοὺς εἰς τὸν ἐγγύριον πληθυσμόν. Καὶ τὰ
δεῖνὰ τὰ ἐκ τῶν μετοικεσιῶν τούτων ἐξηκολούθουν καὶ ὁ
βίος τῶν Ἑλλήνων ἀπέβηκε πλήρης ταλαιπωριῶν καὶ ὁ
ἥτονος εὐκολα δὲν ἐπαγήγετο.

Ἄλλ' ἡ φρικτοτέρα ἀπὸ ὅλας τὰς τοιαύτας μετοικεσίας
ἦτο ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας κυρίως εἰς τὴν
Πελοπόννησον μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1770.

Τότε ἐπλημύρισαν τὰς ἑλληνικὰς χώρας οἱ Ἀλβανοί, ἀφοῦ ἔφυγαν οἱ Ρῶσσοι διὰ τὰς λαφυραγωγήσους. Οἱ φόνοι δὲ, οἱ ἐμπρησμοί, αἱ λεηλασίαι αὐτῶν ἔφεραν τὸν ἐκπατρισμὸν τῶν ἐντοπίων. Ὀλίγοι δὲ δὲν εἶνε οἱ Ἕλλη-
νες, οἱ ὅποιοι ἐφιλοξενήθησαν καὶ ἐγκατεστάθησαν μονίμως
πλέον εἰς τὴν Ρωσίαν, εἰς τὴν Ἱταλίαν εἰς τὴν Αὐστρίαν.
Τὰ παράλια ἰδιῶς τοῦ Ἀδρίου, τὸ βασιλεῖον τῆς Νεαπό-
λεως καὶ ἡ Νότιος Ἱταλία ἐγέμισαν ἀπὸ Ἑλλήνων, πρόσ-
φυγας, φεύγοντας τὴν φοινικὴν μάχαιραν τῶν Ἀλβανῶν.

Ἡ Αὐστρία ἀναφέρεται ὅτι καὶ συστηματικῶς ἐπέδιωσε τότε τὴν ἐρήμωσιν τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν. Καὶ εἰς 80.000 ὑπολογίζουν τότε τὰς οἰκογενεῖας, τὰς μετοικησάσας εἰς τὴν Αὐστρίαν. Εἰς δὲ πολλὰς ταύτης πόλεις ἐσχηματίσθησαν ἐλληνικαὶ κοινότητες, αἱ ὅποια ἤνθησαν μετὰ ταῦτα. Εἰς τριάκοντα ἀνέλθον καὶ αἱ ἐλληνικαὶ κοινότητες, αἱ σχηματισθεῖσαι τότε, εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ἀπὸ τῶν ὁποίας μίαν μόνον μέχρι σήμερον ὑφίσταται αὕτη καὶ τυτοζωούσα.

Ἄλλὰ συστηματικώτερά ὑπῆρξεν ἡ εἰς Ῥωσίαν μετοικεσία τότε τῶν Ἑλλήνων τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Πελοποννήσου. Καὶ πλοῖα ῥωσικὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπέβαινον οἰκογένειαι πολλαὶ διέπλεον ἐπὶ τινα ἔτη συχνὰ τὸν Βόσπορον καὶ ἀπεβίβον τὰς οἰκογενεῖας ταύτας εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀζοφικῆς. Πόλεις δὲ ὁλόκληροι ὡς ἡ Μαριανούπολις καὶ ἡ Ὀδησσὸς ἀπετέλεσαν τοὺς πρώτους νέου κατοικοῦς ἀπὸ Ἑλλήνας, μητροπολιτικαὶ ἐπαρχίαι τῶν, ἰδούμενων καὶ μητροπολίται Ἕλληνες (Εὐγένιος Βούλγαρης, κληρὸς Θεοτόκης) ἐγκατεστάθησαν εἰς αὐτάς, τάγματα δὲ Ἑλλήνας μόνον κατηρτίσθησαν πρὸς ποσὺν τῶν χωρῶν τούτων τῆς Νοτίου Ῥωσίας, αἱ ὅποιοι ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἔπρεπε νὰ φρουρηθῶν ἀπὸ τοῦ νέου τῶν κατοίκων, τοῦ Ἑλλήνα.

Πολλοὶ Πελοποννήσιοι φεύγοντες τοὺς Ἄλβαν^{το} κατέ-
φυγον τότε εἰς τὰς Ἰονίους νήσους.

Αἱ νῆσοι αὗται πάντοτε ἦσαν τὸ πρῶτον καταφυγίον
τῶν Πελοποννησίων. ὅσῳ οὗτοι δι' ἑνα ἢ δι' ἄλλον λόγον
ἠναγκάζοντο νὰ εγκαταλείπουν τὴν πατρίδα των, διότι
βενετοκρατούμενοι ἀνερχομένης ὑπεδεχοντο τοὺς μισοφύλους
των τοὺς καταφεύγοντας εἰς τὰ παράλια των. τοὺς ἀπὸ τὰ
παράλια κυρίως τῆς Ἠλίδος, τῆς Πύλου καὶ Μεθόνης. Καὶ
οἱ δυστυχεῖς οὗτοι Πελοποννήσιοι ἐβλέποντο εἰς τοὺς δρό-
μους τῶν πόλεων καὶ τῶν νομῶν τῶν νήσων, ραζένδουτοι,
πειναλέοι, οἰκτροί, ἄνδρες, γυναῖκες, καὶ παιδιὰ.

Ἄλλοι κατέφυγον εἰς τὰς Κυκλάδας καὶ εἰς τὰς νήσους
τοῦ Αἰγαίου, εἰς τὴν Σύμν, ὅπου μάλιστα ἀπετέλεσαν
ἰδιαιτέρους εὐνοικισμούς.

Ἄλλ' ὅμως πυκνοτάτοι μετ' ἐλάσσευσαν τότε οἱ Πελοποννήσιοι εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ὅπου εὗρον προστατάς τοὺς ἐπισήμους τοῦρκοὺς Κακροσμάνογλου, καὶ καταφύγιον δὲ ἀσφαλὲς τὰς ἐκτεταμένους τῶν ναύων.

Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Καραισμανοῦ ἦσαν διε-
σπαρμένα ἐπὶ τῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας κατείχον κατὰ τὴν
πρὸς τὸ Αἰγαῖον παραλίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἦσαν δὲ
ὅλοι ὠμονοημένοι. Ἦσαν φίλοι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐν
εἰρήνῃ εὐθυμείας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ δεξιοὶ πολεμι-
σταὶ ἂν ἐγένετο ἀνάγκη νὰ κάμουν χρῆσιν καὶ τῶν ὅπλων.
Ἦσαν οἱ τοῦρκοι οὗτοι κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἄλλους, τούρ-
κους, τοπάρχας ἐκείνων τῶν χρόνων (Ἄλφ πασᾶς Τεπε-
λενλῆς, Μεχμέτ Ἀλῆς τῆς Αἰγύπτου) νομοταγεῖς καὶ οὐ-
δέποτε ἐπανεστάτησαν κατὰ τοῦ Σουλτάνου. Ἦσαν οἱ-

λάνθωποι, φιλοπρόδοι, προδοί πρὸς ὅλους καὶ πρὸς τοὺς χριστιανούς.

Τότε ἐπυκνώθη ὁ πληθυσμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς χώρας ἰδίως τῆς ἐκτετατομένης ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια μέχρι τῆς Ἑρέσου. Τότε ἐπυκνώθη καὶ ὁ πληθυσμὸς τῶν Κυδωνίων.

Οἱ μέτοικοι οὗτοι, συγχωνευθέντες μετὰ τοὺς ἐντοπίους καὶ μετεγγύσαντες εἰς αὐτοὺς τρόπον τινα νέον αἷμα, ἀπετέλεσαν τὸν φιλόπονον, τὸν δραστήριον, τὸν φιλοπρόδον καὶ ἐπιχειρηματικὸν πληθυσμὸν τῶν παραλίων τούτων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὰ ὅποια παρουσίασαν καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας ἀξιόλογον καὶ ζηλευτὴν ἀκμήν. Πράγματι καμμία χώρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας δὲν εἶχε νὰ παρουσιάσῃ τόσον ἐπιμελῆ καλλιέργειαν τὴν πικρὴν καὶ ἀπὸ τῆς ἀκμῆς, τὴν κίνησιν καὶ ζωὴν, ὅσην τὰ παράλια ταῦτα καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἀλλ' ὅχι καὶ πολὺ πρὸς τὰ μεσόγεια χώρα, ἡ ἀπὸ τῶν παραλίων τούτων χωροῦσα. Καὶ ὁ νομὸς Ἀιδινίου ἦτο πυκνότερα κατοικημένος ἐπιμελέστατα καλλιεργημένος χάρις κυρίως εἰς τοὺς Ἕλληνας κατοίκους του. Καὶ οἱ Κυδωνεῖς, ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐλαίας, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι πρόσφορος ἡ περὶ τὴν πόλιν τῶν γῆ, ἐπιδιδόμενοι δὲ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ ἐλαίου, μεταχειρισθέντες μεθόδους καὶ τρόπους ἐπεξεργασίας τοῦ ἐλαίου, νέους, ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ὑποδεικνυμένους σήμερον ἐδημιούργησαν εὐπορίαν σημαντικὴν, παραγωγὴν, βιομηχανίαν, κίνησιν ἐμπορικὴν ἀξιόλογον.

Εἰς τὰ ἔχνη τῶν Κυδωνίων ἐβάδιζον οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀδρα, ὁτίου, τῆς Περγάμου, τῆς Φωκαίας, τοῦ Δεκελῆ, τοῦ Τυζιέ, τῶν Ἀλατσαίων, ὥστε νὰ θεωρῆται καὶ τῶν κωμοπολίων τούτων ἡ ἀνθηρότης εἰς τὰς ἡμέρας εὐφρόσυνος ὑπάρχουσας ἐποψίν.

Ἀλλ' ἡ νεοτουρκικὴ παραφροσύνη ἐσταμάτησε τὴν πρόσδεξιν αὐτὴν καὶ τὴν ἀκμήν.

Καὶ ὁ Ἕλληνας οὗτος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐδοκίμασε καὶ οὐ μόνον πικρίας ὅλας τῆς βίαιας μετοικεσίας καὶ κατέβαλε σ' αὐτὸν τὸν ἔρανον τοῦ εἰς τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια ταλαιπώρην τὸν Ἕλληνα ἀπὸ αἰῶνων.

Εὐτυχὴς ἐκείτην τὴν φορὰν οἱ ἐκδιωκόμενοι δὲν εὕρισκονταί εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγουν εἰς ξένας χώρας καὶ δὲν αἰσθάνονται διὰ τοῦτο τόσον πικρὸν τὸν ἄρτον τῆς ἐξορίας ἀπὸ τὴν πατρίδα τῶν ἴσων οἱ πατέρες μας ἐκεῖνοι. Σχετίζεται ἀκόμη ὁ διωγμὸς τῶν οὗτος μετὰ γεγονότα εὐτυχῆ τοῦ ἔθνους καὶ ἴσται μάλιστα τῶν γεγονότων τούτων τῶν εὐχαρίστων ἐπακολουθήματα, λυπηρὸν ἐννοεῖται. Ἐγείνεται δὲ καὶ σήμερον τὸ ἔθνος κυβερνησὶν ἰδικήν του, ἡ ὁποία φιλοστέρως μεριμνᾷ καὶ ἐνδιαφερεται καὶ περὶ τῶν προσφύγων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας νὰ δαπανᾷ.

Αὐτὰ ὅλα ἂς χρησιμεύσουν ὡς παρηγορία εἰς τὸ ἔθνος διὰ τὴν συμφορὰν ταυτην τῶν Μικρασιατῶν, τὴν ὁποίαν ἀκόμη δὲν πρέπει νὰ θεωροῦμεν ὡς ἀνεπανόρθωτον· ἂς χρησιμεύσῃ ἀκόμη καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πρόσφυγας καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσῃ εἰς τὴν ἐγκαρτέρησιν των.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι

Ἡ Ἑλλὰς ἐπῆρξεν ἡ θαυμασία παιδαγωγὸς τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Γαλλίας.

Ἄ. Μεζιέρ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μ. Χ. (...) Α. Π. Βόλ ο ν. Ε. Ε. Βο τ ὶ ν η
Ι. Κ. Ἄ ρ ο ν ὁ καιρὸς δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ ταυτὰς ποιοῦσας καὶ ἀνακαινίσας. Καὶ τὸ νὰ ὑπάρχωμεν τώρα εἰς γάλη ἐπιτυχία.— Γ. Χ. Π ὅ ρ ο ν Ν. Σ. Χ α ν ῖ α
Ἡ λεία τῶν αἰτήσεων καθιστᾷ περιττὰς τὰς ἀπαντήσεις.—
(...) Ἐὰν παύσητε λαμβάνοντες εἰδοποιήσατέ μας.

“ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ”

Διατίμησις παρελθ. τόμων καὶ φύλλων

Πλήρης σειρὰ τῶν δώδεκα τόμων (1902—1914) δρ.
Ἡ αὐτὴ διὰ δημοσίας κοινοτικὰς ἢ σχολικὰς βιβλιοθήκας, ἐπισημῶς ζητούμενη δρ. 30.

Ἐκαστος τόμος ἰδιαιτέρως δρ. 5.

Παλαιὰ φύλλα παρελθόντων ἐτῶν ἕκαστον λεπτὰ 5.

Φύλλα τοῦ 12 τόμου (1913) πρὸς συμπλήρωσιν, ὅσον δὲν ὑπερβαίνουναι τὰ 5, δωρεάν.

Ἀποστολὴ ἐλευθέρᾳ ταχυδρομ. τιλῶν.

Πᾶν ποσὸν πρεσβυόμενον ἐκ πωλήσεως τόμων ἢ φύλλων δίδεται καὶ ἀναγράφεται ἐν τῇ εἰσέξει χώρῃ ὡς δωρεὰ τοῦ ἀποστολέου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ **ΗΛΙΑ Ν. ΔΙΚΑΙΟΥ** ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

5—ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ—5

ΝΕΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ Πασχαλινὰ Διηγήματα μετὰ πρωτοτύπων
ζώνων ὑπὸ Φρίξου Ἀριστέως καὶ χρωματισμῶν
γραφημένου ἐξωφύλλου δρ.
— Χριστογεννητικὰ Διηγήματα
— Πρωτοχρονιτικὰ Διηγήματα

ΓΙΑΝ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ «Ὁ Πετεινὸς» ἡθογραφικὸν διηγηματικὸν
μετ' εἰκονογραφικῶν καὶ ὠραίου ἐξωφύλλ. ὑπὸ Π. Ροῦμπου δρ.

Α. ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ. Λουτρά — Ἀερόλουτρα — Ἡλιόλουτρα
μετὰ πλείστων εἰκόνων δρ.

Δ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΟΥ Ἡ καταστροφὴ τοῦ Δοῦμαλη ἱστορικὴ
μελέτη δρ.

Ἀποστέλλονται ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν ἀμα τῇ λήξει
ἀντιτίμου.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ
ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ
ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζον ἀριθμοὶ 2,000.

Κέρδη κληρώσεως 200,000.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πλατεία Συντάγματος

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000

Ἀσφάλεια 20,000,000

πραγματοποιεῖται

Πάντες οἱ συνδυασμοὶ ἀσφαλειῶν ὑποβάλλονται
ἐπὶ τῇ ἐπιτηδεύσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιτηδεύσει
ἑταίρειας.

Ἡματοδόχια καὶ μεταλλικά εἰς τὸ δῶρον
κατάστημα Π. Ἀναστασίου δδ. Ἀδελφῶν
210α (γυνία δδ. Σταδίου). Μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ
ἐγγλ. ἑταίρειαν, φιλίαν, μακαριότητα.